

Turnišče. Naš g. dekan Jerič Ivan je odšel te dni na počitnice v Italijo. Doma ga nadomešča g. kaplan novomašnik in brat g. Jerič Mihael.

Strehovci. Novo sv. mašo bo služil g. Bojnc Engelbert iz kapucinskega reda dne 6. septembra v Bogojini. G. novomašniku iz srca čestitam!

Sv. Sebeščan. Naša cerkev je zelo potrebna popravila, pa smo siromašni in sami težko nosimo stroške. Patron naši cerkvi je verski sklad. Po dolgem čakanju je banovina rešila našo prošnjo in nam nakazala 2000 Din podpore. Druga prošnja za podporo še ni rešena in zato bomo pač začeli s popravili še le spomladi.

Lendava. Naše mesto se sedaj tudi uradno naziva le Lendava, ne pa več Dolnja Lendava in zdaj imamo samo lendavski srez. Tako je določil naš notranji minister. Torej če ni Dolnje, je nepotrebna tudi Gornja Lendava, ko pa ta kraj naše ljudstvo naziva tako lepo samo Grad. Tudi Murska Sobota je nepotrebna, naše ljudstvo naziva kraj le s Soboto. Prosimo naše ministre, poslance in banske svetnike, da spremeni imena Murska Sobota v Sobota, Gornja Lendava v Grad, Kančovci v Sv. Benedikt, Pečarjevci v Sv. Sebastijan, kakor so se ti kraji od nekdaj imenovali in kakor jih narod še danes naziva.

Veliki Dolenci. Naš g. župnik Klekl se je vrnil iz Ljubljane. Bolezen se ni nič zmanjšala. Službe ne more opravljati. Začasno je k nam imenovan

za pomoč letošnji novomašnik g. Gomboc Franc. G. župnik bo najbrž odšel na svoj dom, ker menda več ne bo mogel delati.

Črenšovci. Na Srednji Bistrici je pred kratkim umrl g. štimec Jurij, trgovec. Že več let je bolehal, pa bolezen je prenašal z Jobovo potrpežljivostjo. Strašno je shujšal zadnji čas, le kosti in kožo je imel. Pa kljub boleznim se je večkrat dal pripeljati v cerkev. Bil je večkrat previden. Bil je tudi odločen katoliški mož, ki sicer ni bil domačin, pa vendar ga je radi njegove poštenosti vse vzljubilo. Pokojni je stalno čital »Slov. gospodarja« in že dolgo prihaja naš list v to katoliško družino. Naj sveti pokojnemu večna luč, preostalam naše sožalje.

Dobrovnik. Minulo nedeljo je bilo proščenje v Dobrovniku in obenem vrtna veselica, kjer je otvoril na novo gostilno šuš Ludvik. A na žalost veselica ni najboljša izpadla. Fantje so se stegli in je marsikateri odnesel udarce in bunke.

Naplavljeno truplo. Na veleposestvu grofa Zichy v Beltincih so našli v stranskem rokavu Mure pod grmovjem truplo 18—20 let starega moškega, kojega osebnosti niso mogli ugotoviti. Neznanec je imel na sebi samo predpasnik, iz česar sklepajo, da je utonil pri kopanju. Mrtvi je najbrž iz Avstrije, ker v jugoslovanskem območju Mure ni v zadnjem času nikdo zmanjkal. Truplo so pokopali v Gornji Bistrici in so obvestili o najdbi avstrijske oblasti. Utopljenec je moral biti kake tri tedne v vodi.

mestljiva je vrzel, ki jo je naredila smrt te žene v Katoliški akciji, v Kat. prosvetnem društvu in sploh v javnem življenju v naši župniji — res v malem, slabotnem telesu je bivala velika duša. Bila je vedno naročnica vseh naših političnih, gospodarskih in verskih listov, iz katerih je črpala svoje globoko znanje in moč za javno delo in delo v družini. Počivajte v miru tam med tujci, draga Zefa, v duhu ostanete pri nas. Poskusiti hočemo Vam slediti v Vašem delu za Boga in domovino. V tem naj obstoji naša hvaležnost.

Sv. Lenart v Slov. goricah. Žalostno so zadoneli naši zvonovi in naznanili tužno vest, da je nehale biti še mlado srce komaj 22 let stare Veronike Zugman, kmetske hčere iz Zamarkove. Neusmiljena bolezen jetika ji je pretrgala nit njene mladega življenja. Skozi dve leti njene bolezni in trpljenja je vedno upala in iskala pomoči za zdravje, da bi bila spet v oporo in pomoč svojemu očetu in nadomestila že pred štirimi leti umrlo mater. Usoda te je ločila od tvojih: očeta, sestre in bratov in te za vedno presečila k tvoji mamici in pred šestimi leti umrli sestrici. Pogreb je bil dne 10. avgusta ob obilni udeležbi občinstva, posebno mladine, ki je z vencem in šopki na zadnji poti spremljala drago rajno in okrasila njen še prezgodnji grob. S solzami smo se ločili od groba. Bodí Ti lahka zemljica, očetu, sestri in bratom naše sožalje!

Sv. Jurij ob Ščavnici. Tukaj je mirno v Gospodu zaspala Alojzija Ferenc, 77 letna posestnica in kovačeva žena na Jamni pri Sv. Jurju ob Ščavnici. Njena bolezen, katero je vdano v voljo božjo prenašala, je trpela celih 18 mesecev. Svetila ji večna luč!

Loka pri Zidanem mestu. Za tukajšnje domačine ni to nič novega, manj znano pa je našim prijateljem po drugih krajih, kar tu pišemo. Umrl je Gašpar Medved, zadnji od tistih, ki so leta 1903 tu ustanovili Slov. katoliško izobraževalno društvo. Umrl je Alojz Železnik, daleč znani gostilničar na Slapu. Umrli so Pavlina Vihernik, veliko let zvesta in skrbna gospodinja v župnišču; s svojo pridnostjo, skromnostjo in pobožnostjo lep zgled cel okolič, modra svetovalka v gospodinskih rečeh.

Zahtevajte povsod

»Slovenskega gospodarja«!

Odprta noč in dan so groba vrata.

Sv. Jakob v Slov. goricah. Strašna nesreča je zadela rodbino Očkerlovih na Gornjem Hlapju. Na potu na Slovenski tabor v Mariboru dne 9. avgusta je bila povožena od avtomobila ugledna in znana gospodinja Jožefa Očkerl. Pokopali smo jo v petek, dne 14. avgusta na pobrežkem pokopališču. Če kdo, pokojna gotovo zasluži, da se je spomnimo v njenem ljubem »Slov. gospodarju«. Bila je ne samo odlična gospodinja in skrbna mati, ki je kot dolgoletna vdova najlepše vzgojila svoje tri sinove in hčerko, sedaj omoženo z uglednim in znanim g. Lilekom v št. Ilju

v Slov. goricah, v najlepšem redu vodila gospodarstvo v hudih dneh svetovne vojne in v letih po vojni, ampak bila je pokojna tudi vzor verne in narodno najbolj zavedne in izobražene žene v naši župniji. Njeno navdušenje za Jugoslavijo že v dneh deklaracije in pozneje v dneh revolucije in postanka naše nove domovine je prišlo že v pregovor. Bila in stala je odločno v dejanju in govoru na braniku narodnih pravic tudi v najhujših časih. Zato jo je tudi vse spoštovalo in ljubilo, nasprotnikov ni mela drugih, kakor one, ki so bili proti novi svobodni domovini. Nenado-

nova kazalca, čevlarsko orodje je bilo v svojem kraju razobešeno, čevlji so bili pod klopjo razvrščeni, usnje je ležalo v kotu pod stopnjicami, okna so bila svetla in čista, miza in stoli pomiti in obrisani. Zunaj okoli je bil nov plot, v hlevu je stala rejena krava, pod streho je bilo sena do vrha.

Najbolj pa se je izpremenil čevlarski stol. Ni več ležal ko bolnik na tleh in molil edini dve nogi v viš, ampak je stal trdno na treh, kakor je prav tako; na njem pa je čepel »mojster Smola«, pa ne le po četrto ure vsak mesec, temveč vsak teden po šest dni, od ranega jutra do poznega večera, kakor je prav tako. »Tička« je dejala, da svojega moža nikakor noče kaj siliti, ampak da mu pušča čisto pristo voljo; zaradi ljubega reda pa mora biti pri hiši vse na svojem mestu, čevljar pa je na svojem mestu tedaj, ako sedi na svojem stolu. Ali nikar, da bi si ona upala, njemu, svojemu možu, kaj oporekati — Bog varuj, kajti gospodar pri hiši je vedno mož! —, le tega ne more trpeti, da bi tuji ljudje v njuni koči hranjevali svojo obutev, naj si bo staro, ki je v popravilu, ali novo, ki so si jo naročili. Naj se navadijo, da pridejo po stare čevlje vsako krat že po dveh dneh, po nove pa v enem tednu!

Tudi tega ni mogla od svojega Cencija zahtevati — menda vendar ne! —, da bi poleg svojega težavnega dela imel še skrbi z denarjem; ljudje itak ne plačajo radi in zato bo pač ona, Urška, prevzela te

sitnosti in bo ona sprejemala ves denar ter ga na varno zaklepala, da tatovom ne pride v pest, ključ pa bo vedno pri sebi nosila, da se kje ne izgubi.

O, nikakor ne, da bi ga hotela spraviti pod svojo komando in mu vzeti kakršnekoli gospodarske pravice — kajti hlače naj nosi mož! —; tega pa ji ne sme braniti, da ga reši te ali one skrbi in mu s tem življenje olajša in oslajša, kakor je najbolj mogoče. Nje pa, je dejala, z ničimer ne more bolj razveseliti, kakor če vsak, prav vsak dan enkrat zapiska na svojo trobento; naj se čuje naokrog, da bodo vedeli, da je Cencij doma in da čaka naročnikov in plačnikov.

Take in podobne ženine ljubeznivosti niso bile Cenciju nič kaj všeč. Toda Urška je dobro kuhala, lepo vse čedila, pridno gospodinjila, skrbela njemu za obleko, sebi pa tudi, da je bila ob nedeljah vsa živo pisana, dobre volje je bila zmerom, z neprestanim klepetanjem je pregnala iz hiše ves dolg čas — in tako ni ostalo novo pečenemu zakoncu nič drugega: požrl je s temi prijetnostmi še one manj prijetne ljubeznivosti.

Čeprav so ljudje vse drugače prerokovali, je mlademu paru sonce sreče stanovitno sijalo. Edino tedaj, kadar je Cencija prevzelo hrepenenje po zlati vinski kapljici, tedaj se je jel kisati, kajti njegova »tička« je bila pravi pravcati finančni minister in njena blagajna prava pravcata državna blagajna: v njo je šlo vse, iz nje pa ni prišlo nič. (Dalje sledi.)

tovil konjsko podkev kar na oko. Konja, za katerega je delal podkev, so samo dvakrat peljali mimo kovačnice. Čeravno je na nebu na

milijone zvezd, jih rabijo mornarji samo 35, če hočejo v noči določiti, kje da se nahaja njihova ladja.

Najmanjši motor na svetu

je izdelal neki Emanuel Kahan v Yorku v Nebraskah v Združenih ameriških državah. Motor ni večji kakor navadna muha. Da je motor Kahan dogotovil, je rabil tri leta.

50 odstotkov vsega tobaka na svetu

pridelajo v Združenih državah Severne Amerike.